

[Erling Dinesen.]

her, eller om man har en anden forklaring på det.

Det er et forhandlingsoplæg, siger regeringen, og hertil vil jeg kun føje: jeg ønsker held og lykke med forhandlingerne på dette grundlag. Det er der vist i allerhøjeste grad behov for.

Jeg skal ikke gå ind på flere af de mærkelige forslag, som dette forhandlingsoplæg til de statsansatte indeholder. Jeg synes nok, det mest udæskende er den permanente tvungne voldgift, som foreslås. Dette såkaldte lønnævn, som i realiteten er en permanent tvungen voldgift, vil simpelt hen blive stillet over for en fuldkommen håbløs opgave, hvis den på regeringens konditioner, som de er anført i oplægget, skal finde ud af, om der på et eller andet tidspunkt skal finde en lønjustering sted. Det er simpelt hen en håbløs opgave.

Nu forstår jeg, at lønningsministeren har indledt et strategisk tilbagetog. Lad mig alligevel give regeringen et godt råd, og det er virkelig velment: træk hele forhandlingsoplægget tilbage, og lad også parterne på det private arbejdsmarked forhandle i fred og ro uden trusler om indgreb. Det kan nås endnu, hvis man skynder sig.

Hvis regeringen ikke vil det, kunne jeg godt lide at spørge, om det er regeringens hensigt, at dette oplæg til de statsansatte også skal danne mønster for det private arbejdsmarked. Her vil jeg gerne understrege, fordi jeg synes, det spiller en rolle, at arbejdsmarkedets organisationer på forhånd har tilkendegivet, at de vil tage samfundskonomiske hensyn under deres forhandlinger. Heri er der i øvrigt intet nyt. Jeg tror ikke på, at statsministeren kan pege på én eneste overenskomstssituation, hvor de opnåede resultater i forbindelse med selve den generelle overenskomstssituation har haft samfundsskadelige virkninger, tværtimod.

Men hvis regeringen nu bruger — eller jeg kunne fristes til at sige misbruger — sit flertal til at påtvinge de statsansatte en løsning, de har afvist, er det så meningen, man vil gøre det samme for hele arbejdsmarkedet? Der ligesom lå noget i statsministerens stemmeføring i dag, som kunne antyde noget i den retning. Jeg tror i alle tilfælde, mange ville være interesseret i at få at vide, hvordan det ligger. Alle lønmodtagerne ville

gerne vide det, hele erhvervslivet vil gerne vide det og har egentlig også krav på det.

Vi står altså over for mange, synes jeg, helt uafklarede spørgsmål endnu. Lad mig konkretisere nogle af dem. For det første: er det regeringens hensigt at afskaffe den automatiske dyrtidsregulering uden hensyn til lønmodtagernes stilling? For det andet: fastholder regeringen lønnævnet, der reelt betyder permanent tvungen voldgift? For det tredje: vil regeringen i givet fald gennemtvunge tilsvarende ordninger for de kommunalt ansatte og for hele det private arbejdsmarked, såfremt det sker for de statsansatte? Vil pristalsreguleringen af de sociale pensioner under alle omstændigheder blive opretholdt? Vi vil også gerne vide, om regeringen har til hensigt — det har været antydnet, ja, ligefrem direkte foreslået af en radikal politiker — at skrælle pristallet. Jeg vil sige det populært: vil man lave fusk med det?

Skal den lønramme, som jeg nævnte før, på 3½-4 pct. efter regeringens opfattelse gælde både for det offentlige område og for det private arbejdsmarked? Lad mig gentage det spørgsmål, vi har stillet før: er det ikke muligt nu, efter at de indledende forhandlinger med tjenestemændene har fundet sted, at give et skøn over, hvad tjenestemændene har til gode i efterslæb siden sidste regulering?

Derudover er det simpelt hen nødvendigt at spørge på ny: hvad vil pris- og avance-lovgivningen, der er bebudet gennemført, når prisstoppet ophører, komme til at indeholde? Noget må man sige herom. Jeg kan ikke være enig med statsministeren i det synspunkt, han har fremført, at det ikke er af betydning for de forhandlinger, der foregår. Man forhandler simpelt hen med bind for øjnene i øjeblikket; den situation er uholdbar, og det må regeringen gøre sig klart.

Kan der i øvrigt oplyses noget nærmere om realiseringen af vigtige punkter i regeringens 12 punkts program, punkter, som statsministeren også var inde på, det gælder bl.a. de bebudede lovforslag om udbyttebegrænsning, skærpet kapitalvindingsskat, revision af afskrivningsreglerne og spørgsmålet, som også er nævnt i oplægget, om fordelingen af den formuestigning, der sker i erhvervslivet. Vi er altså inde på selve be-